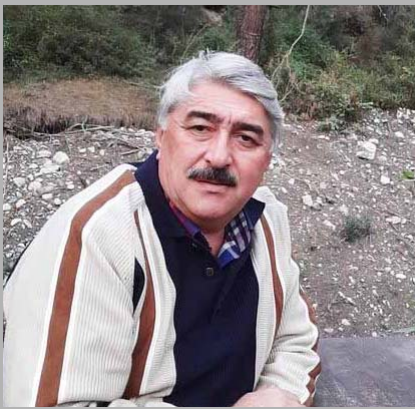

Ayaz Arabacı

Yoxundan nə qədər yıxılar adam,
Heçindən nə qədər yıxılar adam.
Ayağı dolaşib qanadlarına,
İçindən nə qədər yıxılar adam..

Nə qədər oturub siqar pilyər,
Nə qədər Allahdan kömək diləyər,
Nə qədər özünü boyayar qana,
Nə qədər gözündən yağış çiləyər..

İlahi sən özün keç günahımdan,
Yollar ayağımı şişə taxırlar.
Adamlar kef çəkib mənim ahımdan,
Heç nə eşitmirmiş kimi baxırlar.

Beşcə barmağı var uzağı vur-tut,
Bir əldən nə qədər çıxılmaq olar..
Bu ömür ipindən aç burax məni,
Bu ipdə nə qədər sıxılmaq olar.

Birtəhər dözürdüm dilini tapıb,
Bu köhnə dərdlərin kamanı deyil.
Özünü quş kimi divara çırpıb,
Hönlürüb ağlamaq zamanı deyil..

Gözəldi bu ağac,bu ip,bu kətıl..
Bu ömrün üstündə əl işim olsun.
Elə doymuşam ki,bir dəfəsindən,
Bu mənim sonuncu gəlişim olsun.

Dolub belimdəki günah zənbilim,
Yığib ətəyini gedək deyirsən.
Açma qollarını taybatay mənə,
Sən daha döydüyüm qapı deyilsən.

Yoxundan nə qədər yıxılar adam,
Heçindən nə qədər yıxılar adam..
Ayağı dolaşib qanadlarına,
İçindən nə qədər yıxılar adam?...

Sevgi olmayanda heç nəyin olmur,
Yəni ki,bir yaran-göynəyin olmur.
Sətəlcəm olursan,allah deyəndə,
Alovdan-atəşdən köynəyin olmur.
Sevgi olmayanda heç nəyin olmur,
Ürəyin isinmir dosta-sirdəşə.
İçində bir misra şeir doğulmur,
Adcə daş kimi baxırsan daşə.

Daş lələ çevrilmir,almazə dönmür,
Gül-gülə bənzəmir,yaz-yazə dönmür,
Gəlintək bəzənib qarşına çıxan,
Yasəməni gözündə kol kimi qalır.
Alıb qanadına aparmır səni,
Yol da cansıxıcı yol kimi qalır.
Sevgi olmayanda heç nəyin olmur,

Məna kəsə eləmir tapdığı bir iz..
Sevgi olmayanda nədi ki,dəniz..
Bir mazut qoxulu su yığındı.
Bir qucaq qorxulu su yığındı.
Sevgi olmayanda ürək nədi ki..
Sümükdən düzəlmiş bağa qınıdı..
Sevgin olmayanda heç nəyin olmur..

Çıxır adamlıqdan sirin-sifətin,
Eləcə bir yığın ətə dönlürsən.
İtir nəğmələnmək qabiliyyətin,

Sevgini heç bir şey əvəz eləmir, Sevgi olmayanda yazmağa dəyməz

Sevgi olmayanda itə dönlürsən.
Qaralır ciyərin sobadan bətar,
Ütölmüş bığından his iyi gəlir.
Sevgi olmayanda firuzədən tər,
Qızıldan göyərmiş mis iyi gəlir..

Sevgiyə can atır həyatda hər kəs,
Hər ucuz fikirdə azmağa dəyməz.
Sevgini heç bir şey əvəz eləmir,
Sevgi olmayanda yazmağa dəyməz.

Hərdən əsəblərim yerində olmur,
Heç nədən qan töküb,qada salıram.
Qoyub qabağıma yaralarımı,
Üstünə duz səpib dada salıram..

Sağ deyil könlümün bir qarışı da..
Almıram vecimə qarı-qışı da,
Xətrimi istəyən dost-tanışı da,
Özümlən bərabər oda salıram.

Ötüb ayrılığın ilinnən,ötüb,
Bəminnən uzaşib,zilinnən ötüb,
Qərib durnaların dilinnən ötüb,
Dağlara-daşlara səda salıram.

Bəxt məndən həmişə aralı keçib,
İçimdən o qədər yaralı keçib,
Göz yaşım Xəzəri,Aralı keçib,
İçində adına ada salıram.

Axşamda-səhərdə tək deyiləm ki,
Ağuda-zəhərdə tək deyiləm ki,
Bu dönük şəhərdə tək deyiləm ki,
Səni bütün günü yada salıram..

Saxlar ürəyinin qızıl yerində,
Doyanda "mis"ləməz adam adamı.
Aparıb azdırmaz dumanda-çəndə,
Aldadıb sisləməz adam adamı.

Bu sevdə ayrılıq donuna çıxar,
Bəxtədi də minindən onuna çıxar,
Sevəndə biryolluq sonuna çıxar,
Yandırır hisləməz adam adamı.

Görüşə dağları yanıyan çəkər,
Hər yükü ruhuynan,canıyan çəkər,
Şəklini qəlbinin qanıyan çəkər,
Yalandan süsləməz adam adamı.

Barmaqlar bir həzin ney üstə küsər,
Dodaqlar küsəndə mey üstə küsər,
Bir dəfə bir ciddi şey üstə küsər,
Boş yerə "küs"ləməz adam adamı.

Sən mənə hər zaman gərəksən deyər,
Sevdiyim bu səssən, bu rəngsən deyər,
Öpüb aradabir ürəksən deyər,
Həmişə pisləməz adam adamı.

Biz ən "qıl körpü"nün üstəyik,lap ən,
Bir ucunda mənəm,bir ucunda sən,
Mən ölə bilərəm sevindiyimdən,
Belə çox istəməz adam adamı.

Qırov tutub saqqalımı-saçımı,
Üşüyürəm apar məni oda sal.
Bilirsən ki,iyrənirəm çiy ətdən,
Ürəyimi kabab elə,dada sal.

Məndən küsən gözün qaşın sağ olsun,
Bağın-bağcan,dağın-daşın sağ olsun,
Gələmmirsən canın-başın sağ olsun,
Bir məktub yaz,unutduğun ada, sal.

Qəfil dönüb göydə uçan quşə,gəl,
Payız könlüm iştah açib turşə,gəl,
Eybi yoxdu qılinc-qalxan qurşə,gəl,
Mənə bir də bəla gətir, qada sal.

Papirosun saçın kimi qoxuyur,
Dərd içimi ilmə-ilmə toxuyur,
Kimə necə sərf eləyir oxuyur,
Bu nəğməni bəyəndiyin "lad"a sal..

Vardan yoxa,yoxdan vara getmişəm,
Sınıq-sınıq,para-para getmişəm,
Bir də gördün "oppa"lara getmişəm,
Heç olmasa bircə dəfə yada sal..

Qalib arzu kimi gül olmaq arzun,
Könül qanatmaqda xara çəkmişən.
Dağımın üstündən dağ dikəltmişən,
Yaramın üstündən yara çəkmişən.

İçinə gizlənilib, bu nə şəhərdi,
Havası qüssədi, suyu qəhərdi,
Özün çox gözəlsən dilin zəhərdi,
Qaçıb tez-tələsik mara çəkmişən.

Çoxları aparmır həsəd yaxşı ki,
Şikayət eləmir cəsəd yaxşı ki,
Düzəlib bu sərhəd,bu sədd yaxşı ki,
Yaxşı ki,ortadan ara çəkmişən.

Dayazdı,dərindi özün qazıbsan
Məndən ayrılında gedib azıbsan,
Dedilər adımı quma yazıbsan,
Dedilər şəklimi qara çəkmişən.

Qaldı o istəklər arxa planda,
İtdin and içilib, əl basılında,
Sən də ordaymışsan bəxt yazılında,
Götürüb üstümdən qara çəkmişən.

Boş ver əhdə dedin-ilqara dedin,
Get qurşan şərabə,siqara dedin,
Mən elə ağ dedim,sən qara dedin,
Tərslikdə bilmədim hara çəkmişən.

Mən ondan hələ də baş açammıram,
Hər məni görəndə lal kimi olur.
Təbəssüm çəkilib gülər üzündən,
Sifəti dəyişib sal kimi olur.

Gəlhağəl kimindi,keşməkeş kimin,
Qəlbinə qırmasın Allah,heç kimin,
Kimi sevirəmsə zalım eşqimin,
Meyvəsi ömürlük kal kimi olur.

Yalandan deyirlər çiçək kimidi,
Yalanlar məzmunca gerçək kimidi.
Məhəbbət sağalmaz xərcəng kimidi,
Qabaqca balaca xal kimi olur.

Xoruz var,kefinə düşəndə banlar..
Mətləbi,ariflər anında anlar..
Qızlar tez ayılır,amma oğlanlar,
Elə uşaqlıqdan mal kimi olur.

Tələ duyün-duyün,buruq-buruq ki..
İflək arzuların boynu buruq ki..
Boş yerə o qədər oxuduruq ki,
Ömür də sürtölmüş val kimi olur..

Sülhə qol qoyubdu söz-sözü vurmur,
Keyfimi heç kimin nəşəsi qurmur..
Vüqarım dikəlib mıx kimi durmur,
Qürurum əyilib nal kimi olur.

Canımın odunda qaynayan xörək,
Bişginən,başına nə gəlir görək,

Yaltağın bəh-bəhnən yediği çörək,
Tula qabağında yal kimi olur..

Qoy bütün şəkillər qapqara çıxsın,
O aylı-ulduzlu fonu dəyişdim.
Yaşıl köynəyimi soyunub atdım,
Payıza köklənib donu dəyişdim.

Heç kimi tapmadım geri dönəndə,
Hamı susub qaldı kədər dinəndə,
Bir dənə pencəyim vardı,dünən də,
Aparım çörəyə onu dəyişdim..

Getdim savaşıdak,getdim qanadək,
Dirəndim,dayandım ən son anadək,
Dərdimi Tanrıya anladanadək,
Yüz dəfə-min dəfə konu dəyişdim.

Gördüm ocaq sönlüb,buxarı keçib,
Süfrədə baş yerə suxarı keçib..
Baxdım ki,arsızlıq yuxarı keçib,
Səsimi azaldıb tonu dəyişdim.

Çox şükür..Div-ata,div-ana,şükür..
Bu cırıq yastığa,divana şükür,
Yenə də hər nədi,İvana şükür,
Dostluğa yaramır Conu dəyişdim.

Dərdə saqqızımız saçaq-saçaqdı,
Vaxt qoca quldurdu,ömür qaçaqdı,
Axırı başqa cür qurtaracaqdı,
Özüm bilə-bilə sonu dəyişdim...

Yarpağı saralıb,çiçəyi solub,
İlahi,bir azca sula,bəxtimi.
Əyləşdir ağalıq, bəylik təxtinə,
Çevirmə,bu qədər qula,bəxtimi.

Saxlaya bilmirəm ehtiyat kimi,
Baxır yağ kimi,baxır yad kimi,
Məndən elə qaçır köhlən at kimi,
Tutsaydım satardım pula,bəxtimi.

Ləzzət eləmədi bir ömür biyar,
Hər iblis bir mələk donunda piar..
Düşüb gecə-gündüz diyərbədiyar,
Varmı bir ozan ki,bula,bəxtimi.

Nə dilim şəkərdi, nə yaram təzə,
Bir az da məzə qat,bu dərdə,məzə.
Bir bilek almışam gedər-gəlməzə,
Aparım azdırım tula bəxtimi.

Ocağıydı,çırağıydı qabaqlar,
Torpağıydı,vətəniydi adamlar.
Niyə belə birdən-birə yad oldu,
Anamıydı-atamıydı adamlar.

Nainsafliq bu son həddə deyildi,
Hörmət-izzət yağda,ətdə deyildi,
Yüz sifətdə,min sifətdə deyildi,
Ya paraydı,ya tamıydı adamlar.

Necə döndü canavara hər quzu,
Hardan çıxdı iri əyri buynuzu,
Könül adlı süfrəmizin həm duzu,
Həm dadiydı,həm tamıydı adamlar.

Adı biznes,soyu biznes deyildi,
Yası biznes,toyu biznes deyildi,
İndikitək şou-biznes deyildi,
Qabaq bir az adamıydı adamlar..